

saa 6.000 Kr., med 33 $\frac{1}{3}$ pCt., saa man i hvert Fald kunde beskatte ham af 2,000 Kr. Saa stod han lige med os andre med Hensyn til Formueskatten, og det forekommer mig; at vi skulle have en bestemt Regel, saa at alle Formuer blive ligeligt beskattede. Det blive de ikke i Øjeblikket; og det ville de heller ikke blive efter disse Regler, hvis ikke der kan indføres en Bestemmelse i den antydede Retning. Og det er dog sikkert, at den Tanke ere vi alle besjælede af, naar vi skulle lovgive paa Skattevæsenets Omraade, at det maa altid være Grundlaget, at vi ville lægge Skatten i Forhold til Skatteevnen saa ligeligt, som det overhovedet er muligt. Det rette Forhold kan vel ikke i fuldt Maal naas, men i hvert Fald ville vi stræbe derefter. Det var Hensigten med disse Bemærkninger at fremhæve dette Forhold.

Jeg vender nu tilbage og vil gøre endnu en Bemærkning om de faste Fradragregler. Sagen er nemlig, at man kan sagtens lave en Lov, som er god, naar den bliver udnyttet fuldt ud efter sin Hensigt; men, naar man sidder i en Ligningskommission og skal til at føre Loven igennem, og der saa bliver Tale om, hvor mange Procent skal denne Mand nu sættes ned, og hvor mange skal denne sættes op o. s. v., kommer det noget til at gaa paa bedste Beskub, naar der ikke er faste Regler. Skulle Ligningsmyndighederne nu skifte hvert 4de Aar, og den ene Ligningsmyndighed ser paa Sagen paa en Maade og den anden paa en anden Maade, saa kan Skattepaaligningen i samme Kommune blive højt forskellig efter de forskellige Ligningsmyndigheders forskellige Opfattelser af Loven. Men anderledes vilde det være, hvis vi havde faste Fradragregler, saa at der kunde fremkomme en bestemt Stigning i Procenten. Man kunde ogsaa tænke sig en anden Udvej i Lighed med den, der findes i den københavnske Skattelov, hvor der svares Skat efter en stigende Skala, saaledes at Skatteprocenten forhøjes, efterhaanden som Indtægten bliver større, men dette kan naturligvis nærmere undersøges i Udvalget.

Naar en Mand har angivet sin Formue og Indkomst, bør han kunne være nogenlunde klar over, hvad Ligningsmyndighederne ville kunne paaligne ham Skatte-

yderne bør ikke være prisgivne Ligningsmyndighedernes Afgørelse og Forstaaelse af Loven, og vi maa gaa ud fra, at Lovgivningsmagten nemmere maa kunne finde fælles, klare Regler, hvorefter der kan lignedes paa en ensartet Maade over hele Landet, i Stedet for blot at sige til de tusind Ligningsmyndigheder: Her er en Lov, som I kunne arbejde med, men Udfaldet kan blive meget forskelligt. Saadan hørte jeg forleden, at ved den første Ligning, der var bleven lagt et Sted, naaede man kun en Skatteprocent af 1 eller 2; og det er altsaa klart, at her har Middelstanden maattet betale alt for meget i Skat i Forhold til dem; der sidde med de store Indtægter. Med en saadan Skatteprocent er der neppe lignet efter stigende Skala. Man maa dog imidlertid kunne fordrø, at Lovgivningsmagten skulde give en Lov, hvorefter det bliver umuligt at komme bort fra den stigende Skala, som findes i Lovforslaget, hvorved de vedkommende med andre Ord blive nødsagde til at ligne retfærdigt, som Hensigten er.

Et æret Medlem — jeg tror, det var det ærede Medlem fra Stubbekøbing (Keiser-Nielsen) — sagde i Gaar, at han syntes, der her foresloges for strenge Bødestemmelser. Dertil vil jeg sige, at for saa vidt nogen har givet fejlagtige Oplysninger med Villie og i svigagtig Hensigt, er de ikke for strenge, for naar en Mand med Villie, i svigagtig Hensigt, opgiver sin Indtægt og Formue forkert, er det i Virkeligheden akkurat det samme, som om han stjal fra en anden, for hvad den ene snyder sig fra at betale, maa de andre betale. Jeg synes derfor man ikke bør lægge Fingrene imellem. Hvor det derimod kun er ved en Fejltagelse, at en kommer til at angive for lidt, kommer han jo til bagefter at betale den Skat, han har betalt for lidt. Det synes jeg, der fornuftigvis ikke kan siges noget imod.

Keiser-Nielsen: Den højtærede Minister udtalte, at han forstod ikke rigtig, hvad jeg havde ment med mine Udtalelser i Gaar, naar jeg havde sagt om Skattelovene af 1903, at de egentlig vare et Indgreb i det kommunale Selvstyre, thi — sagde den højtærede Minister — det var vist for alle Medlemmer af Ligningskom-